

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Banka Margit ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Dékány Anita ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2009. március 27. napján kelt 1.G.40.001/2009/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetének helyt adott, és az alperes 2008. november 7. napján megtartott közgyűlésén meghozott 3. számú határozatát hatályon kívül helyezte. Az volt a jogi álláspontja, hogy e közgyűlési határozat az alperes társasági szerződésének - taggyűlésre vonatkozó - azon rendelkezésébe ütközik, mely szerint nem szavazhat az a tag, akit a határozat kötelezettség, vagy felelősség alól mentesít, vagy a társaság rovására másfajta előnyben részesít, továbbá akivel a határozat szerint szerződést kell kötni, illetőleg aki ellen pert kell indítani, vagy aki egyébként érdekelt. A támadott határozat K. T. végelszámolóvá választásáról és díjazásáról szól, e tény megalapozza K. T. közvetlen érintettségét és érdekelttségét, ezért K. T. e kérdésekről nem szavazhatott volna. Megállapíthatónak találta az elsőfokú bíróság K. T. érdekelttségét azért is, mert az általa alapított F.-V. Kft. tevékenységi köre és tényleges gazdasági tevékenysége azonos az alperesével, K. T. érdekelt ezért az alperes

megszüntetésében, hogy kedvezőbb helyzetet teremtsen a piacon a F.-V. Kft. számára. Kifejtette az elsőfokú bíróság ítéletében azt a jogi álláspontját is, hogy ha a társasági szerződés idézett rendelkezése - de különösen az egyébként érdekelt „kitétele” - érvénytelen lenne, a támadott határozat a Gt. 20. § (5) bekezdésébe ütközően akkor is jogszabálysértő volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és keresete elutasítását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, abból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy az alperes társasági szerződésének taggyűlésre vonatkozó fentebb idézett rendelkezése nem ütközik sem az 1997. évi CLXIV. tv. (régi Gt.), sem a jelen ügyben alkalmazandó 2006. évi V. tv.(új Gt.) rendelkezéseibe, és egyetért azzal is, hogy K. T., az alperesi társaság tagja a támadott taggyűlési határozat szempontjából „egyébként érdekeltnek” volt tekinthető, ezért a szavazásból kizárt volt. Az elsőfokú bíróság által e körben felhozott indokok közül azonban a másodfokú bíróság csak azzal ért egyet, hogy K. T. érdekeltsége azért állapítható meg, mert e határozat saját megválasztásáról és díjazásáról szól, e tény pedig a közvetlen, személyes érintettségét és érdekeltségét önmagában megalapozza.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzi a F.-V. Kft. és K. T. gazdasági kapcsolatára utaló, és ezt értékelő részeket, mert az e körben felhozottak nem alapoznák meg - a perbeli jogvita szempontjából - K. T. érdekeltségét. Az érdekeltség megállapítására csak olyan tény adhat alapot, amelyből az érintett tag személyes érdekeltsége azonnal, mindenki számára nyilvánvalóan, jól felismerhetően megállapítható. Nem vehetőek azonban figyelembe olyan tények, amelyek következtetésen alapulnak, a tag személyében fennálló érdekeltségét nem támasztják alá, hanem csupán távolabbi, közvetett gazdasági érdekek fennállásának lehetőségét vetik fel. E jogi álláspontot tükrözi a Legfelsőbb Bíróság KGD 1993.281. számú eseti döntése is, amely az 1988.évi VI. törvény 187.§ (2) bekezdésének értelmezése körében foglalt állást abban a kérdésben, hogy kit kell a szavazásból kizárt, "egyéb érdekeltnek" tekinteni. E döntésben kifejtettek a jelen ügyben azért irányadóak, mert az alperes társasági szerződésének jelen perben alkalmazandó rendelkezése megegyezik az 1988. évi VI. törvény 187. § (2) bekezdésének rendelkezésével.

Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából a Gt. 20.§ (5) bekezdésével összefüggésben kifejtetteket is, mert az ítéleti döntés nem e jogszabályon alapul, az ezzel kapcsolatos indokolás szükségtelen.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli saját költségeit, és köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003 (VIII.22) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2009. szeptember 23.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró